

taler om, at her gælder det kalkulatoriske Regnskabsposterings. Nej, det er ikke kalkulatorisk, det, de Herrer se i Betænkningen, hvor de se Posteringserne føres op paa 2 forskellige Maader, marchere op i 2 forskellige Formationer, paa een Maade i Kvartalsopgørelserne, paa en anden Maade i Aarsopgørelsen, men dog stemmende nøjagtigt paa Kroner og Øre, hvad Slutsummerne angaar. Det er ikke kalkulatoriske Summer, men det er bevidst tildannede Posterings og Udregninger, som skulle give dette bestemte Resultat, og det siger sig selv, at det kunne de ikke, uden at det er villet, men tillige uden at der har været faktisk Grundlag derfor. Det var det, de Herrer saa for 1908—09, og det var det, de saa for 1907—08, dengang de fik fat paa Karl Hansens Brev, og det er derfor, jeg har bebrejdet de Herrer, at de ikke have taget sig af denne Sag. Jeg gør det ikke for at komme Husmandsforeningerne til Livs — det er jo en Tale ganske ud i det blaa. Skulde det virkelig være at komme Husmandsforeningerne eller de danske Husmænd til Livs: at foreholde værende eller forhenværende Ministre deres simple, jævne Pligt at varetage Statskassens Interesser med Hensyn til Administrationen af Bevillinger? Er den danske Husmandsstand saaledes beskaffen, at den anser det for en Fornærmelse mod sig at faa at vide, at visse Ministre ikke have gjort deres Pligt med Hensyn til Administrationen ved Overvaagen af Statsbevillingernes Anvendelse, ja, saa ere Husmændene saadanne af Sindelag, at jeg ikke kan have nogen Sympati derfor. Men saadanne ere de slet ikke.

Det er, hvad jeg har at sige til det ærede Medlem. Saa skal jeg gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det ærede Medlem talte i Forgaars, og jeg havde ikke set Talen paa Tryk, inden jeg fik Ordet i Gaar; men nu har jeg været i Stand til at kontrollere nogle Punkter. Jeg skal da blot eksempelvis nævne et Par Punkter, der viser, hvorledes det ærede Medlem — det fremhæver jeg i fuld Alvor — omgaas, skulle vi sige lidt let, med faktiske Ting. Han siger nemlig, at vedrørende Brev Nr. 2 kan han ikke huske noget, „men den højtærede Landbrugsminister har oplyst, at det er blevet sendt til Husmændenes Organisationer, og jeg benægter ikke Rigtigheden af den højtærede Landbrugsministers Bemærkning; jeg har formodentlig modtaget det og formodentlig modtaget det samtidig med eller efter det andet; det ved jeg saamænd ikke.” Ja, det siger virkelig det ærede Medlem fra Ringsted ifølge Fortrykket.

Jeg ved ikke, om det skal blive staaende og gaa over i den rentrykte Rigsdagstidende, thi denne Paastand maa jo dog bero paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg har ikke oplyst overfor det ærede Medlem, at Brev Nr. 2 er sendt til Husmandsorganisationerne, det har jeg ikke sagt et Ord om hverken her eller der. Det, jeg har oplyst overfor det ærede Medlem, er dette, at Karl Hansen overfor mig har paastaaet, at baade Brev Nr. 1 og Brev Nr. 2 ere tilstillede det ærede Medlem i anbefalet Brev. Hvor saa det ærede Medlem har gjort af dem, derom har jeg intet sagt, og jeg har ikke kendt det fjerneste til nogen Forbindelse mellem dette Brev og Husmandsorganisationerne, før jeg læser derom i det ærede Medlems egen Erklæring. Hvor kan det ærede Medlem saa staa op i Tinget og sige, at naar han til en vis Grad træder tilbage fra sin Paastand om, at han ikke har haft det Brev i Hænde, saa gør han det paa en Oplysning fra min Side? Jeg har ikke sagt et Ord derom, og der er ikke fra min Side givet det ærede Medlem fra Ringsted nogen Antydning, som kunde lede det ærede Medlem ind paa den Tanke. Det ærede Medlem ved, at vi ikke have talt sammen om det Brev uden i Finansudvalget, og alle Finansudvalgets ærede Medlemmer kunne bevidne, at jeg der ikke har givet den fjerneste Antydning af, at jeg vidste eller formodede, at dette Brev Nr. 2 var gaaet til Husmandsorganisationerne. Jeg læste 3 Linier af Karl Hansens Skrivelse til mig om den Ting op, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) saa i Karl Hansens Brev samtidig, for at der ikke skulde være nogen Misforstaaelse. Jeg læste altsaa de 3 Linier op, hvori det hedder, at Skrivelsen er tilgaaet det ærede Medlem pr. anbefalet Brev. Hvordan kan det ærede Medlem saa her i Tinget sige noget saadant som det, han siger? Er det gaaet til Husmandsforeningerne? Det siger det ærede Medlem, at det „maaske” er, uagtet han lige forud herfor har sagt, at han ikke ved noget som helst om Brevet.

Jeg opholdt mig i Gaar — for Resten ogsaa lidt spøgefuldt, men der var dog lidt Alvor bagved — ved, at det var ret ejendommeligt, at det ærede Medlem taler om, at Brevet var maaske gaaet et Sted hen, det Brev, som han nægter at have ringeste Kendskab til. (Zahle: Jo, jeg har troet det efter den højtærede Minister). Hvorledes kan det ærede Medlem tro noget, som savner ethvert faktisk Grundlag? Hvor kan han komme paa den Tro? (Afbry-